

rakt ham, der da maa vise sig at være nogle Millioner, repræsenterende Resultatet af det betydelige Arbejde, som jeg indrømmer, at det ærede Medlem fra Kalundborg har gjort, og som laa til Grund for den store Tale, han holdt, men ogsaa repræsenterende den overlegne finansielle Indsigt, som det ærede Medlem ifølge mange foreliggende Attester — dog ikke fra Saksjøbing — skal besidde.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) mener, at den højtærede Finansminister har villet holde sig paa den sikre Side, og jeg tilstaar, at det ogsaa er mit Indtryk af de Forslag, der foreligge her, og jeg er ganske enig med Ministeren i, at Hullet skal fyldes til Randen og saaledes, at det taaler at stemples til. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem fra Kalundborg i, at vi ved disse Lovforslag faa saa meget, at der bliver Top paa. Jeg er ikke enig med ham i, at vi, hvis vi vedtage de her foreliggende Skattelovforslag, saa ikke blot gaa til en Skatteforhøjelse, men at vi saa tillige skulde skabe en Skatteforhøjning. Jeg tror ikke, at vi ved at vedtage disse Lovforslag opnaa mere, end der er tilsigtet, nemlig at skabe Balance og en god Balance. For øvrigt skulde det naturligvis glæde mig, om det ærede Medlem fra Kalundborg havde Ret, og det vilde sikkert ikke glæde den højtærede Finansminister mindre, thi det vilde i betydelig Grad lette ham Opgaven, hvis det viste sig, at det ikke var nødvendigt at tilvejebringe saa meget, som Ministeren har antaget, og hvis vi kunde komme blot nogle faa Millioner ned, vilde jeg sige, at vi til Trods for, at der ellers ikke er Begejstring i lovgivende Forsamlinger for Skatteforhøjelser, kunde fristes til med Begejstring at stemme for Lovforslag, der skulde tilvejebringe de Penge, der i saa Fald var Brug for.

Hvordan det nu end forholder sig, ville disse Forhandlinger blive fulgte af Befolkningen med den allerstørste Interesse, thi det vil jo af disse Forhandlinger fremgaa, fra hvilke Partier der kan ventes Støtte til Løsning af den overordentlig store og vanskelige Opgave, hvis Løsning er tilfalden den nuværende Finansminister. Se vi paa Partiernes Stilling, er Socialdemokratiets Stilling ganske

klar, deri har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) ganske Ret. Socialdemokratiet vil ikke stemme for noget af de her foreliggende Forslag. Socialdemokratiet holder jo principielt paa, at vi i størst mulig Udstrækning skulde have direkte Beskatning. Socialdemokratiet er i det hele taget et Parti, der frem for noget andet har sine Principper i Orden, men det træffer sig altid saa uheldigt, at der, naar vi staa overfor Afgørelsen af, om vi skulde have direkte Beskatning eller ej, saa er en eller anden Omstændighed, som gør, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for netop de Forslag, der foreligge; der er altid et eller andet i Vejen, enten er det med selve Forslaget eller ogsaa er det med Formaalet. I dette Tilfælde er det Selskabet, det slette Selskab, som man udtrykker sig, hvori Formue- og Indkomstskatten ved denne Lejlighed fremtræder. Af de Udtalelser, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) fremsatte, fik jeg det Indtryk, at hvis Socialdemokratiet stemte for Formue- og Indkomstskatten, som han betegnede som en Skat, der skulde trække Brændevinen og Øllet gennem dette Ting, vilde man ligesom give Hesten Havre og styrke dens Kræfter til at drage dette Læs herigennem. Hvis Socialdemokratiet synes godt om Hesten, hvis det i det hele taget vil være med til at øge den Kraft, som Samfundet nødvendigvis maa have for at holde ikke mindst det sociale Maskineri i Gang, synes jeg, at Socialdemokratiet skulde overvinde sine Betsænkkeligheder overfor Formue- og Indkomstskatten.

Vender jeg mig til det radikale Venstre, tilstaar jeg, at den Tale, det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) holdt, i Formen var meget velvillig. Jeg er derimod mindre klar over, hvad Meningen var med den, hvad Indholdet var. Jeg forstaar — og jeg vil anerkende de Vendinger i Talen, som tog Sigte paa at gøre dette klart for os —, at det radikale Venstre ikke ganske staaar paa det Standpunkt, som vi troede, det stod paa. Det ærede Medlem udtrykte det saaledes, at under denne Forhandling, i denne Situation vilde det radikale Venstre ikke bebrejde os, at vi havde gennemført Forsvarslovene; det